

Spev v prírode

Slnko už bolo vysoko na oblohe, keď dievča prišlo na jej obľúbené miesto. Mohutný strom sa týčil uprostred nádhernej lúky . Miluje vôňu kvetov. Každý deň sedí v tieni stromu a zhlboka sa nadychuje tej sviežej vône. Dnešok nebol výnimkou. Pohodlne sa usadila na trávku, hlavu si oprela o kôru stromu, nadýchla sa, pootvorila ústa a začala spievať. Najprv z jej úst vychádzal iba jemný spev, no po pár sekundách už spievala každému kvetu, stromu a tvorovi. Jej hlas omámil každú líšku, lienku či vrabca. Zavrela oči a pritísila si kolená k brade. Pozorovala ako si mravce nosia jedlo do mraveniska. Konár dubu nad ktorým sedela ju objímali z každej strany a ona ich tíšila svojím hlasom. Nikdy by sa nevzdala tohto miesta. Zostala tam až kým nezapadlo slnko. na rozlúčku im zaspievala uspávanku a opustila svoje milované miesto pri splne mesiaca. Ona vedela že sa tam ešte vráti.

Tamara Šustrová
Spev v prírode, 2018